

Arrest

nr. 63 466 van 20 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 17 juni 2011 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 juni 2011 tot nietigverklaring van visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2011 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. DE LOMBAERT die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 De verzoekende partij, komende uit Dakar, wordt op 13 juni 2011 bij de grensdoorlaatpost te Brussel Nationaal staande gehouden. Zij is in het bezit van een Schengenvisum, geldig van 8 juni 2011 tot 15 juli 2011.

1.2 Op 13 juni 2011 wordt de beslissing tot nietigverklaring van een visum ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing waarvan de redengeving luidt:

“Het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode). Betrokkene wenst om toeristische redenen 23 dagen in Napels en Rome te verblijven. Ze heeft geen toeristische informatie over deze steden en geen gereserveerd treinticket van Napels naar Rome. Haar hotelreservaties zijn niet afgedrukt en dus niet bewezen.

U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middel legaal te verkrijgen (artikel 32, 1, a), III) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode). Betrokkene is slechts in het bezit van 50 euro en dit voor een voorgenomen verblijf van 23 dagen (terugkeerticket geboekt voor 04/07/2011). Hierdoor voldoet zij niet aan geldende richtbedragen voor Italië nl. 206,58 euro(vast bedrag)+27,89 euro (dagelijks) voor een reis van meer dan 20 dagen.”

1.3 Op 13 juni 2011 wordt de verzoekende partij de toegang tot het grondgebied geweigerd met beslissing tot terugdrijving.

1.4 Tegen beide beslissingen dient de verzoekende partij een vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid in.

1.5 Op 13 juni 2011, met kennisgeving diezelfde dag, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

2. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

In casu zet de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen middel uiteen ontleend aan de schending van een door het EVRM gewaarborgd recht zodat geen verdedigbare grief werd aangevoerd.

De Raad gaat over tot het onderzoek van de voorwaarde van het aantonen van het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.1 Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

2.2 De beoordeling van deze voorwaarde

In het verzoekschrift geeft de verzoekende partij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat: *“Het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel bestaat er voor verzoekster uit dat zij dreigt uitgedreven te worden naar Senegal. Bovendien legt verzoekster documenten voor waaruit de toekenning van het administratief verlof blijkt (stuk 4). Deze beslissing kan door verzoekster slechts éénmaal gevraagd worden. De emotionele impact van de vasthouding maakt dus het tweede facet uit van het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel.”*

De verzoekende partij beperkt haar betoog tot vage en algemene beweringen. Zij zet niet uiteen waarom haar “dreiging om terug naar Senegal te worden uitgedreven” een moeilijk te herstellen nadeel is. Voorts toont zij geenszins aan dat zij slechts éénmalig verlof kan krijgen nu het door haar voorgelegd stuk erop wijst dat dit verlof voortvloeit uit de prestaties geleverd in de periode van 1 juni 2010 tot 1 juli 2011 en niets erop wijst dat niet een zelfde verlof in de toekomst kan aangevraagd worden. Het moeilijk herstelbaar karakter is niet aangetoond. Bovendien voert zij een nadeel aan dat in principe althans herstelbaar is. Verzoekende partij kan immers, indien de bestreden beslissing onwettig zou worden bevonden een schadevergoeding vorderen die een genoegdoening kan vormen voor de aangevoerde schade (RvS 27 december 2004, nr. 138.886). Een loutere verstoring van vakantieplannen kan niet worden aangezien als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (RvS 19 december 2003, nr. 126.668). De kosten van de reis vormen een zuiver financieel nadeel dat eenvoudig te becijferen is en evenmin moeilijk te herstellen is (RvS 21 augustus 2003, nr. 122.271).

De emotionele impact van de vasthouding die de verzoekende partij aanvoert als nadeel vloeit voort uit de beslissing tot opsluiting waarvoor de Raad niet bevoegd is.

De verzoekende partij voert geen andere elementen aan en laat na om met concrete gegevens de ernst van het nadeel aan te tonen, evenals de moeilijke herstelbaarheid ervan.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan niet worden aangenomen.

3. De vaststelling dat niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. DONNEAUX, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DONNEAUX

M. BEELEN